

Ի ՍԳԱԼԻ ՄԱՀ

ԱԶՆՈՒԱԶԱՐՄ ՏԻԿՆՈՋ ՍՈՂՈՄԷԻ ՊՅՅՆՈՒԷՅՐԵԱՆ

Ընդէր աչք մեր, ո՛հ Տէր, ընդ մահ սիրելոյն
 Ոչ հոսեսցեն արտօսք աղի անըսպառ,
 Բզմէ՛ մատունք յուսակըտուր պատանւոյն
 Ի յերգս ողբոց ոչ շարժեսցին ի կիժառ,
 Բնդ այսքանի փոխան սիրոյն մայրական
 Որ ծնելագութ սըրտիւ լացեալ զմահ որդւոց,
 Երբուն փառաց ի տես վառեալ ըղձական
 Ալացաւ թեթեւ յերանաւէտն երկնից ծոց։...

Եւ յիշեցեր դամ մի և զմեզ մայր թէ ոչ.
 Սինչ ըզվերջինդ ետուր ողջոյն առ աշխարհ,
 Եւ հուսկ՝ ըզմեօք արկեր զաչկունսդ ի դողդոջ,
 Օ՛հ որբացեալ թողուս ըզքոյսդ եւ յաշխար։

Ի՛նչ որ աղէ նդ յետին շնչոյդ տուրեւառ,
 Ոչ յարտասուս լուծեալ ցաւօք դառնաղէտ.
 Լացին թողունք եւ բարեկամք վըշտահար,
 Սինչ նուաղեցան այտըդ ի ժըմիտ երկնաւէտ։

Լ՝յլ բաբէ՛, զի՛նչ . . . միթէ՛ մեռաւ փարելին . . .

Եւ ո՛չ ի զուր իցեն աչացս արտասուք ,

Սի՛նչ նա զըւարթ կենօք կայտռէ նորածին ,

Եւ թեւածէ ըզմեօք յերկնից սէր անձուկ :

Լ՛հա զուարթուն առ սընարաւ տապանին ,

Հաճկէ թեւօք զսափոր մոխրոց նազելւոյն .

Եւ հոգին նուրբ իբրեւ ըզծուխ ըստաշխին ,

Յանոյշն ի բոյր սըփռի զգահիւ Ռարձրելոյն :

Սի՛ր եւս ի սուգ ըզՍողոմէն լայք ընդ վայր ,

Որ կայն յերկինս անմահ հոգւով վեհապանծ

Ի՛նչանմահ ի սիրտ որբոցս յերկիր ի խոնարհ ,

Եւ անմոռաց ի միտս ի սէր սիրելեաց :

Յորչափ տեսից զարիւոյն ծագել ընդ այգուն ,

Ի կապուտակ ալեացն ի վեր վեհափառ .

Եւ զգամբանաւդ ըզլոյս շողալ դողգոջուն ,

Կացցէ ի սիրտս անեղծ դրոշմեալ քոյդ տիպար :

ԳԵՈՐԳ Մ. ՍԱՄԱՆՃԵԱՆ.

Յաշակերտաց Ռափայելեան

Վարժարանին

